

Zaterdag 10 september

Groenenhoek – Ik Dien 1 – 1

Met 5 stevige en pittige trainingen in de benen, keken we vol vertrouwen uit naar de komst van Ik Dien voor de eerste competitiewedstrijd van het nieuwe seizoen. Tevens ook de eerste wedstrijd van deze samengestelde scholierengroep, want in de bekercompetitie waren we vrij.

Na een geconcentreerde, professionele opwarming leken de elf starters er volledig klaar voor. Bij de selectie 's woensdags had ik rekening gehouden met het aantal trainingen dat de jongens al afgehandeld hadden.

Niets was minder waar, mijn kerels kwamen niet geconcentreerd aan de aftrap en de fighting-spirit ontbrak. De snelle (en enige) spits van Ik Dien had in het eerste kwartier enkele snelle uitbraken in petto, gelukkig voor ons was Viktor wel wakker en had die enkele prima parades in huis. De taken werden niet naar behoren uitgevoerd en aan duelkracht ontbrak het ons centraal op het middenveld.

Positioneel moest ik al snel gaan schuiven en vervangen, aangezien de centrale verdedigers, Matthias en Daan het knap lastig hadden met de snelheid van die ene spits. Robrecht schoof een rijtje achteruit. Na een 15-tal minuten konden we de wedstrijd min of meer stabiliseren en kregen we wat meer balbezit en veldoverwicht. Slordige passes en slechte controles bleven zich echter opstapelen centraal op het middenveld waardoor we met dat balbezit niet echt veel klaarmaakten. In de 28^e minuut kon zelfs Viktor de meubelen niet meer redden, de aanvaller van Ik Dien mocht zichzelf tweemaal te makkelijk vrijkappen en trapte droog binnen.

Dan sta je als groep 0-1 achter aan de rust. Wetende dat je meer voetballende kwaliteiten bezit en individueel op elke positie eigenlijk intrinsiek beter bent.

Dan moet een coach ingrijpen, her en der schuiven of ingrijpen. Een donderpreek erbovenop en klaar zijn we voor nogmaals 40 minuten (hopelijk beter) voetbal.

De maatregelen leken zijn vruchten af te werpen, Thomas en Sepp brachten meer rust aan de bal en meer duelkracht. De balcirculatie ging ietwat omhoog en er werd meer diepgang gemaakt vlak na rust. Dat resulteerde meteen in doelmansen.

Wanneer Sepp goed doordrukte op de doelman kon hij de bal ontfutselen en simpelweg binnenleggen. De bordjes hingen weer gelijk: 1-1.

Met nog 35 minuten te spelen leek de wedstrijd nog te gaan kantelen in ons voordeel. We brachten beter voetbal op de mat en wonnen iets meer duels.

Al was het telkens wel opletten voor die snelle counters.

Onder meer Tijs en Sepp misten nog enkele grote kansen, maar aan de overzijde hadden we een sterke Viktor nodig om zelf het deksel niet op de neus te krijgen.

Het bleef na 80 minuten voetballen 1-1. Knap teruggevochten na een achterstand en thuis niet verloren. Proficiat voor de tweede helft en op dit elan verderwerken.

De positieve zaken onthouden en de negatieve eruit trainen. Zo komen we er wel.

Thomas